

GOZD

V gozdu živijo lisice,
ki radi kradejo potice.
Poleg njih se sonči kača,
ki je nevarna klopotača.

Na drevesu gnezdiijo ptičke,
ki hranijo svoje mladičke.
Pod njimi je velika hiša,
v njej domuje teta Miša.

V gozdu sraka zlatarno ima,
na jasi se paseta srnjaka dva.
Na gozdni jasi ježek domuje,
medved pa pod drevesi kraljuje.

V gozdu mir prevladuje,
med ljudmi pa veselje kraljuje.

Hana

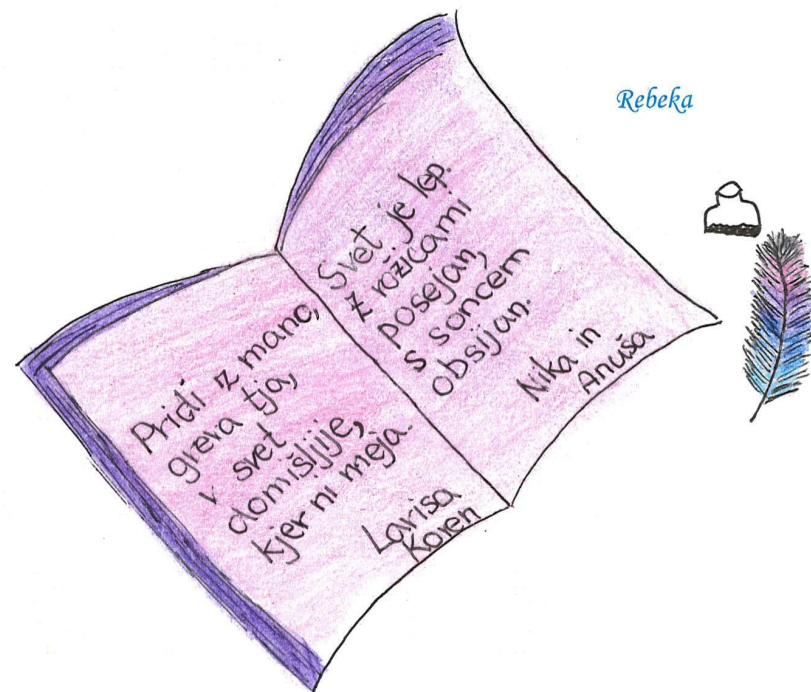
UVODNIK

Ko smo v našem razredu začeli zavzeto pisati pesmi, nam je učiteljica slovenščine predlagala, da bi izdali glasilo.

Vsak izmed nas se je odpravil na potovanje skozi svoje misli v domišljijo in našel svoj navdih za pisanje.

Vse pesmi smo vtakali med strani, ki so pred vami, in tako je nastalo nekaj čudovitega.

Naše razredno glasilo. Nanj smo vsi nadvse ponosni.

POTOVANJE SKOZI DOMIŠLJIJO

Šestošolci smo se odločili,

da domišljijo bomo v besede ulovili.

Morda se bomo tudi kaj motili in učiteljico razjezili.

Iz rokavov pesmi bomo stresali,

pri tem veselo plesali,

se smejali in hahljali

in besede v pesem zapeljali.

Natalija

Domišljija je stvar,
ki nas uči živeti,
potovanje je kratko,
skozi domišljijo sladko.

Luka B.

Pridi z mano,

greva tja,

v svet domišljije,

kjer ni meja.

Larisa

Domišljija je potovanje

preko sveta

mimo pravljicnih knjig

do konca neba.

Lia

To skupaj vse je
eno samo potovanje,
kjer domišljija je vse,
kar nam je všeč.

Veronika

Oh, ti današnji časi,

zdi se, da vse gre zmeraj bolj počasi.

Upam, da mi je kaj pomagalo potovanje skozi domišljijo,

za zdaj pa – adijo.

Jure T.

ČAROBEN SVET

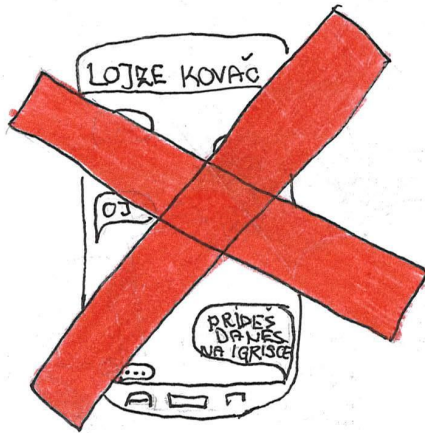
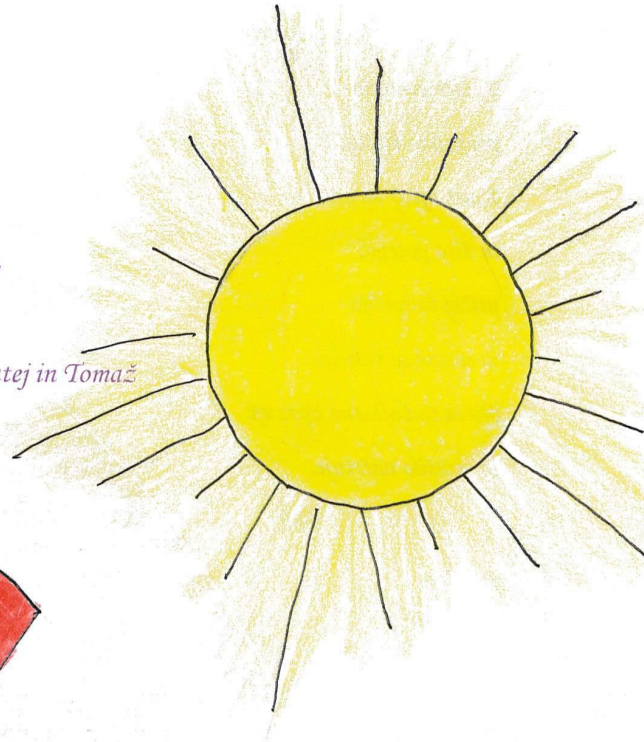
Sonce sije, vroče je,
pesem rima se.

Večkrat pojejo si jo ljudje,
ker je lep čaroben svet.

Telefoni sem ne spadajo,
traktorji pa pojejo.

Fantje se v gozd odpravljajo,
punce jim pa kuhajo.

Matej in Tomaž

UČENCI IN UČITELJI

V šoli učitelji otroke učijo,
otroci pa jim samo težijo.

Ko učitelji govorijo,
se otrokom misli razkropijo.

Ko pa test pride na plan,
učenci vsi na glas zakričijo.

Učitelji pa se smejuje,
ker učenci slabe ocene dobijo.

Simon

POTOVANJE

Potovanje je pustolovščina
o vseh možnih stvareh.

To je lepo doživetje

o lepih rečeh.

Velikokrat se nam zgodi to:

»Ali sem vzela to ali ono?«

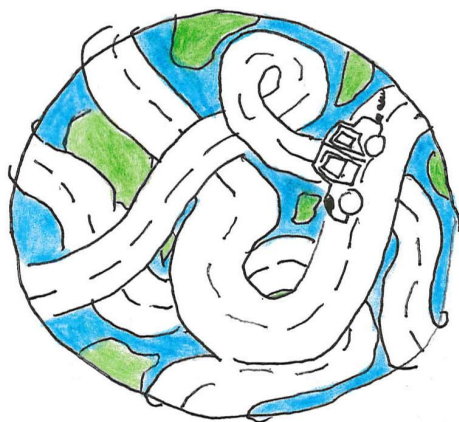
Nikoli pa ne gremo

jezno in užaljeno.

Enkratno je to,

če se na potovanju imaš lepo.

Katarina

POMLAD PRIHAJA

Prišla je pomlad,

inam jo zelo rad,

ptički že pojejo in se veselijo.

Rožice cveto in

pokrajino lepšajo.

Kmet njivo bo oral

in žito posejal,

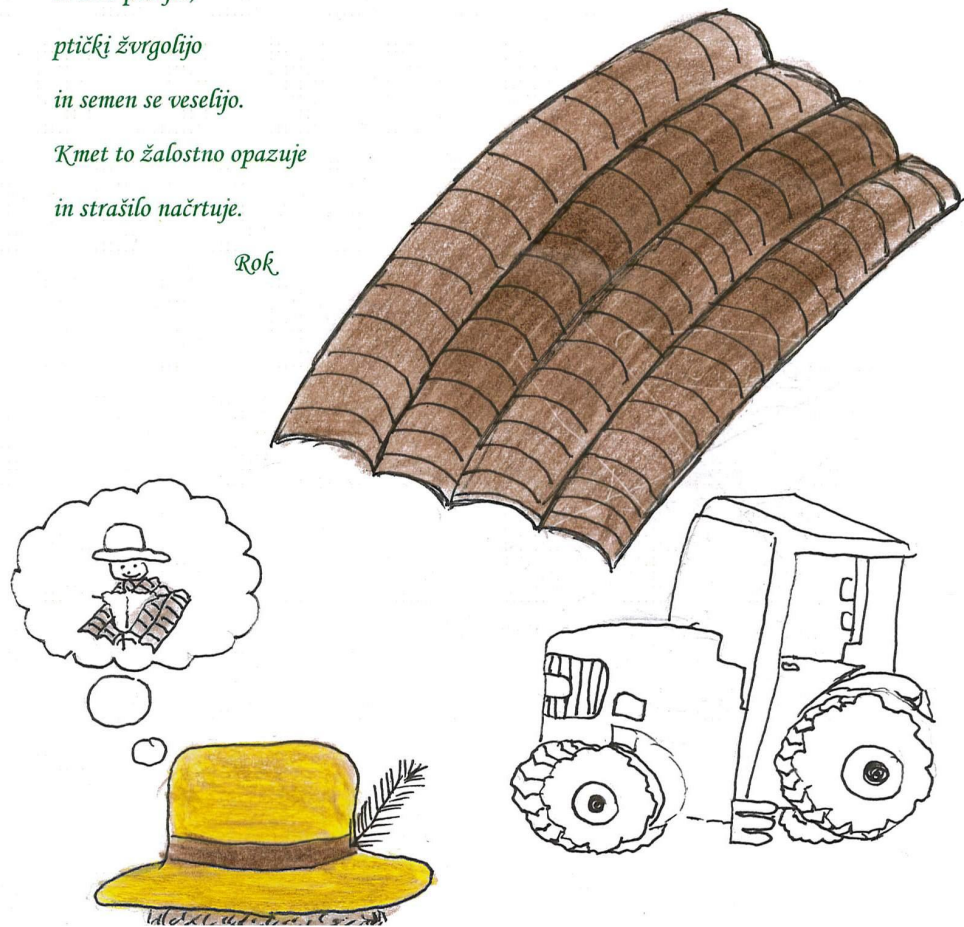
ptički žvrgolijo

in semen se veselijo.

Kmet to žalostno opazuje

in strašilo načrtuje.

Rok

*Rad imam potovanja,
a najrajši skozi domišljijo,
saj tu ni klanja,
ko sestavim pravo poezijo.*

Simon

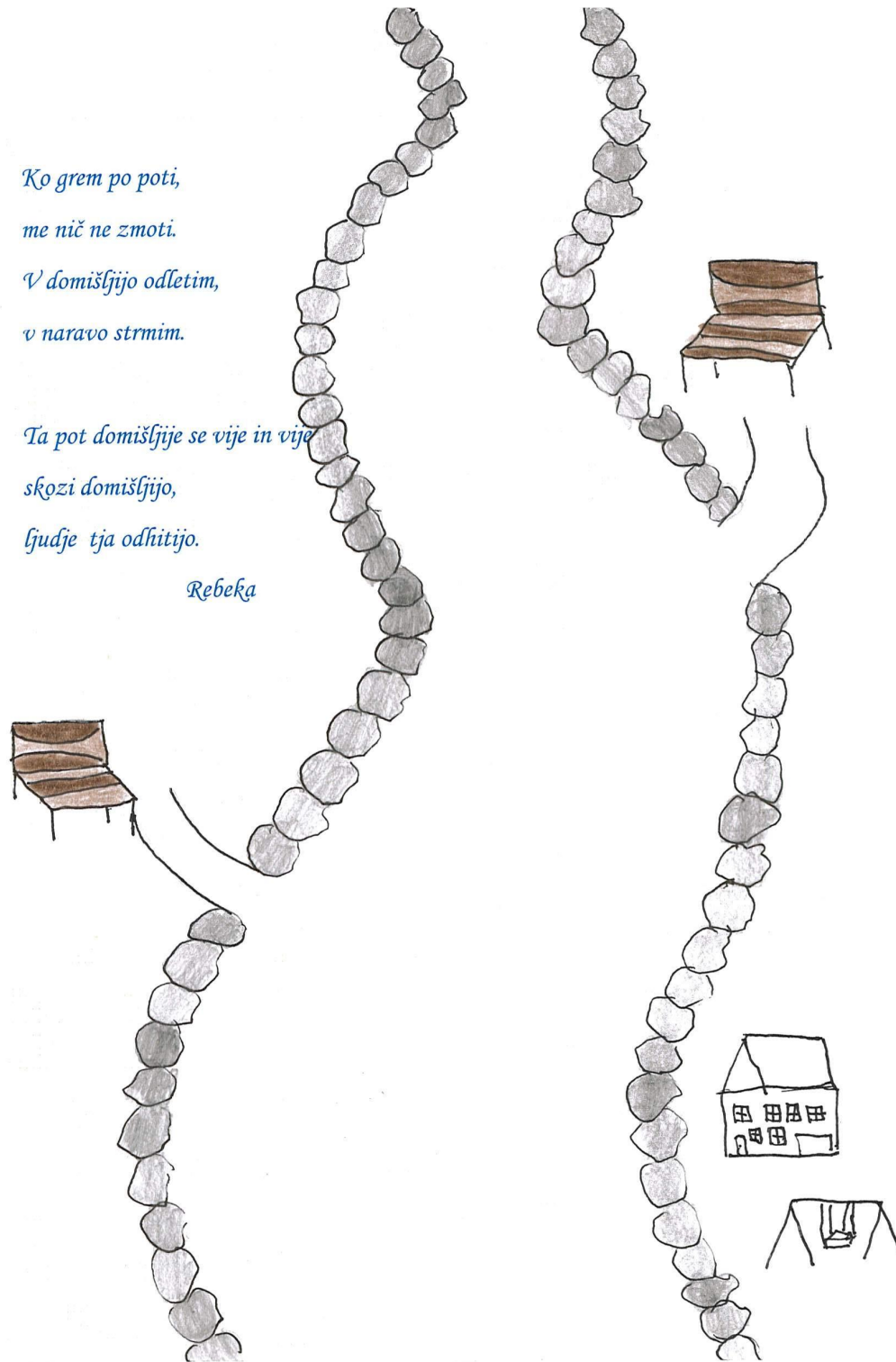
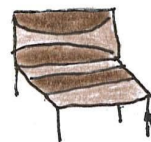
*Potovanje je lepo,
če potuješ skozi leto.
To pa ni samo navadno leto,
to je leto v domišljijo odeto.*

Anuša

*Ko grem po poti,
me nič ne zmoti.
V domišljijo odletim,
v naravo strmim.*

*Ta pot domišljije se vije in vije
skozi domišljijo,
ljudje tja odhitijo.*

Rebeka

PESNIŠTVO

Pesništvo je težka stvar,

pesem je tvoj umetniški dar.

V pesništvu je vse dovoljeno, za želje ljudi ti ni voseeno.

Ko pesniti sem začela,

sem v ideje odhitela.

Pesništvo je lepo delo,

veliko ljudi vame je strmelo.

V pesništvu pomembna je rima,

taka prava,

kot lepa zima.

Pesem je polna idej,

še ti se z menoj zasmej.

Rebeka

RIMA

Rima je prima,

v njej je polno čarobnih besed,

pesem odpeta

pa je pravi kvartet.

Ko rima verzu poda roko,

gresta skupaj v pesništva svet.

Verzu se smili,

joka po mili

in pesem odpeta

se skriva v nas.

Lia

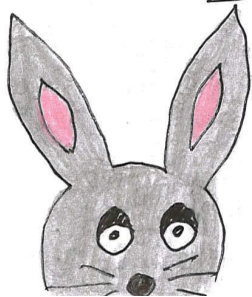
NARAVA

Trava in ptice,
dišeče cvetlice,
cvetoče drevo
in modro nebo.

Ptice žvrgole,
na drevesa prilete,
žužki letijo,
nektar dobijo.

Res lepa ta narava je,
vsega zmožna je še,
le ven skočimo
in kaj novega odkrijmo.

Rebeka

LEPA NARAVA

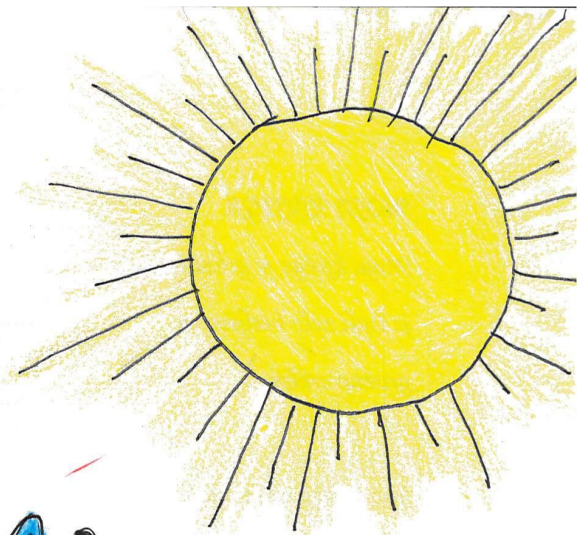
Spomladi rožice cvetijo
in ptički žvrgolijo.
Vsi si sonca želimo
in po zvončke hitimo.

Poletje je zelo toplo,
zato v morje skaçemo,
Morskih psov se bojimo,
zato prek boj si ne želimo.

Jeseni vsi žalostni smo,
ker v šolo moramo.
Takrat veliko pridelkov dobimo,
zato se je veselimo.

Vsi v hišah se grejemo,
saj zunaj je zelo mrzlo.
Božič, novo leto že prihajata,
zato nam širok nasmeh pričarata.

Veronika, Natalija, Larisa

MOJA KNJIGA

Moja knjiga je grozljiva,
je tudi zelo berljiva in
grozno srhljiva.

Jaz knjigo rada imam,
zato nikomur je ne dam.
Če pa kdo jo hoče,
pa naj se nikar ne joče.

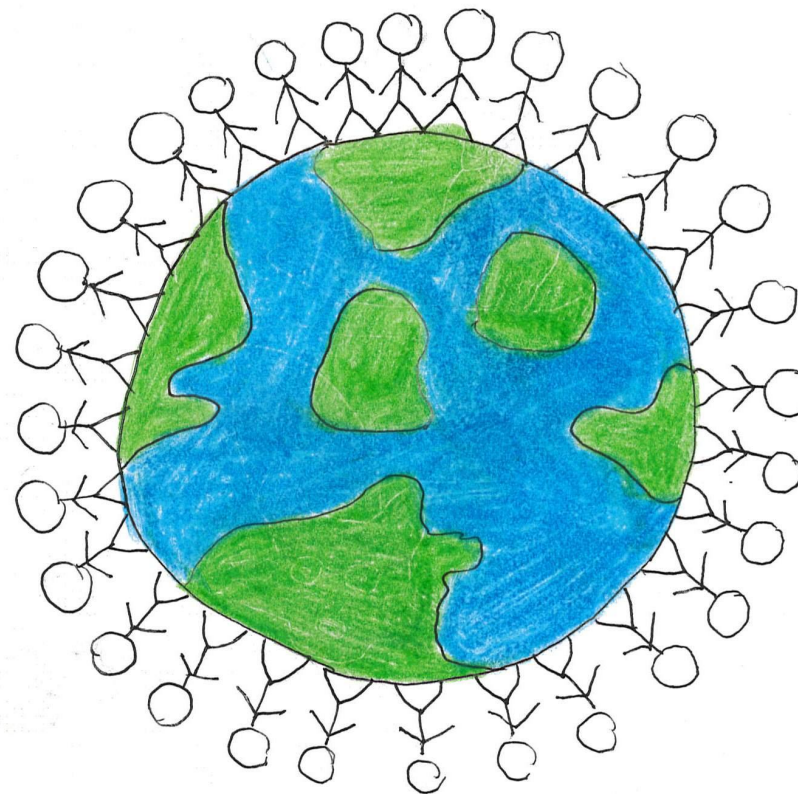
Rebeka

To je svet, v katerem si želim živeti.

To je svet, v katerem z družino želim dom imeti.

Matija

SVET, V KATEREM SI ŽELIM ŽIVETI

*Ta svet je lep,
poln dobrih let,
brez kričečih sosed in
v cvetje odet.*

*V tem svetu ni šole,
samo poln je počitnic,
se grem igrat na polje
in napišem več kitic.*

*Tu si zaželim,
da lahko letim,
da na mavrici sedim
in si z vsemi srečo delim.*

*To se mi izpolni,
če lepe besede govorim,
že se dvignem in v
zraku zavrtim.*

OSEBA

*Oseba je vesela,
lahko je debela,
lahko je zlobna
ali drobna.*

*Lahko je skrivnostna
ali neizprosna,
zanesljiva
ali preračunljiva.*

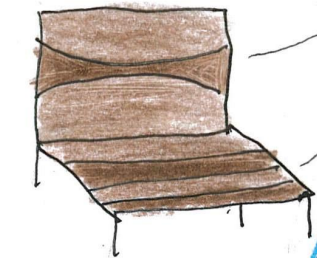
Rebeka

ČISTA VODA

Voda je v snežaku,
voda je v lijaku,
voda je v oblaku
in celo v svežem zraku.

Ko si vode zaželimo,
jo iz pipe pridobimo,
lahko pa jo iz narave,
to nas dela vesele in zdrave.

Matija

NAŠA VODA

Voda, krasna si,
čista, sinje modra.
Škoda, da te nimajo vsi,
to me silno žalosti.

Voda, ti si vir sveta
in del našega telesa.
Brez tebe ne moremo živeti,
sicer bi morali umreti.

Vsi na svetu te potrebujemo,
a na žalost se nekje zmrdujejo.
Ponekod te krvavo potrebujejo
in za teboj žalujejo.

Nika

ŽIVALSKA PESEM

Tam v temnem gozdu
so živali zbrale se,
skupaj godbo so imele,
na glasbila igrale vse.

Zajci skakali po bobnih,
ptički peli pesmico,
lisice brenkale po strunah,
medvedu tolkli so z nogo.

Vse živali pele so
o medvedu sladkosnedu,
ki bil lačen je zelo.

Lia

LETNI ČASI

Vsačo jesen učenci pridemo v šolo,
takrat učitelji kričijo in nas podijo.
Listje pada z dreves,
mi otroci pa gremo v svet.

Takoj decembra začne se zima,
vse pobeli belina.
Praznikj veseli so,
mi pa skupaj rajamo.

Takoj za zimo pokukajo rožice lepe,
bele marjetice.
Rožice lepo dehitjo,
mi pa se poletja veselimo.

Spet poletje zdaj je tu,
šole ni več ... Juhuhu!

Lia in Karin

LEPŠI SVET

*Jaz želim si lepši svet,
kjer bil z dobroto bi odet.*

*Dobrotnikov bi mrgolelo,
prijateljstvo bi zaživelo.*

*Telefonov tam ne bi bilo,
sonce bi se svetilo.*

*Marjetice cvetele bi,
nabiral bi jih tudi ti.*

*Vojne bi končale se,
mirne duše bi bile.*

*Vsi v sožitju bi živeli,
še ptički bi veselo peli.*

*Reveži bi denar dobili,
da vodo in hrano bi si lahko kupili.*

*V Afriki vodo bi imeli,
brez problemov bi živeli.*

Katarina in Rebeka

SVET JE LEP

*Svet je lep,
če živim z veselimi ljudmi.*

*Lep je svet,
če dan se prebudi.*

*Sonce žareče,
z rožicami odeti otroci veseli
bi starše objeli.*

Luka

*Želim si svet
brez tablet,
tablic in grdih tet.*

*Želim si svet,
kjer je lep,
poln glasbe
in prijaznih sosed.*

Matija in Jure T.

POTOVANJE

Potovanje so sanje vsakega turista,

ki hoče spoznanje potnega lista.

Potovanje je dotik vseh svetov.

Potovanje je odkrivanje temnih gozdov.

Potovanje je tudi raziskovanje skrivnostnih kotičkov.

Potovanje je okušanje novih plodov.

Matija

ČISTA VODA – ČISTA SREČA

Čista voda,

polna posoda.

Čista sreča,

ljubezen leteča.

Vodo vsi spoštujejo,

nekateri jo kupujejo,

a vsi pravico do nje imamo

in se z vodo ne igramo.

Zato varčujmo z vodo,

ulovimo jo v posodo,

srečni bodimo,

srečo obdržimo.

Rebeka

SVET JE LEP

Svet je lep.

Z rožicami posejan,
s soncem obsijan.

Živiš lahko tudi brez telefona in bonbona.

Svet je lep, tudi če te obišče nona
in ti pokloni dva balona.

Nika in Anuša

POTUJEMO OKROG SVETA

Najprej do Evrope,
nato do morskega dna,
pojdemo do džungle
onkraj morja.

Skrozi tihe valove
do peščenega dna,
mimo nenavadnih krajev
tega sveta.

Sedaj še z raketo
vzletimo v nebo
in tam v vesolju
zapojmo tole pesmico.

Lia

VEŠOLJE

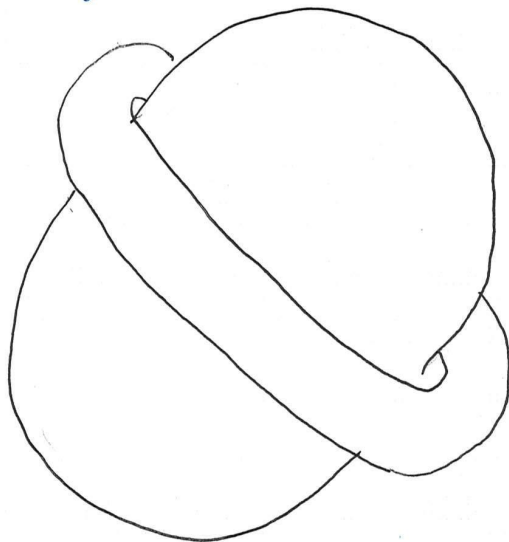
*Vesolje je zahtevna reč,
prav vsakemu je malo všeč.*

*V njem so zvezde in planeti,
do njih zahtevni so poleti.*

*Na Luni smo ljudje že stali,
drugam leteti smo se bali.*

*Poti do tja so še skrivnost,
le kdo gradil bo velik most.*

Matej

ASTRONOMIJA

Astronomija je res čudna veda,

ki ne zanima vsakega soseda.

Je znanost o nebesnih pojavih,

o nam neznanih in skrivnostnih krajih.

Ali so se Babilonci, Kitajci in Egipčani bali,

ko so skrivnostni svet nad sabo opazovali.

Nastali so tudi prvi koledarji,

saj z njimi so lažje dogodke obeleževali.

V Grčiji se je Aristotel z novo trditvijo prikazal,

da je Zemlja okrogla, je s preprostimi triki dokazal.

Da zemlja ni v središču vesolja, Kopernik je objavil

in s tem marsikaterega misleca predramil.

Galileo Galilei predstavi daljnogled,

da lažje bi opazovali ta neznani svet.

*Ko pa jaz opazujem vesolje,
vidim le z zvezdicami posuto polje.
Če imam srečo, zagledam utrinek,
to je najlepši poletni spominek.*

*Nešteto nebesnih luči moje okno zajame,
poseben mir srce mi objame.
Veliko je o astronomiji že odkritega,
zagotovo pa obstaja nekaj skritega.*

*Mogoče to odkrijeva skupaj,
podaj mi roko in ne obupaj.*

Larisa

VESOLJE

*Vesolje je veliko in oglato,
debelo in ploščato,
nasmejano in bogato,
veselo in razposajeno.*

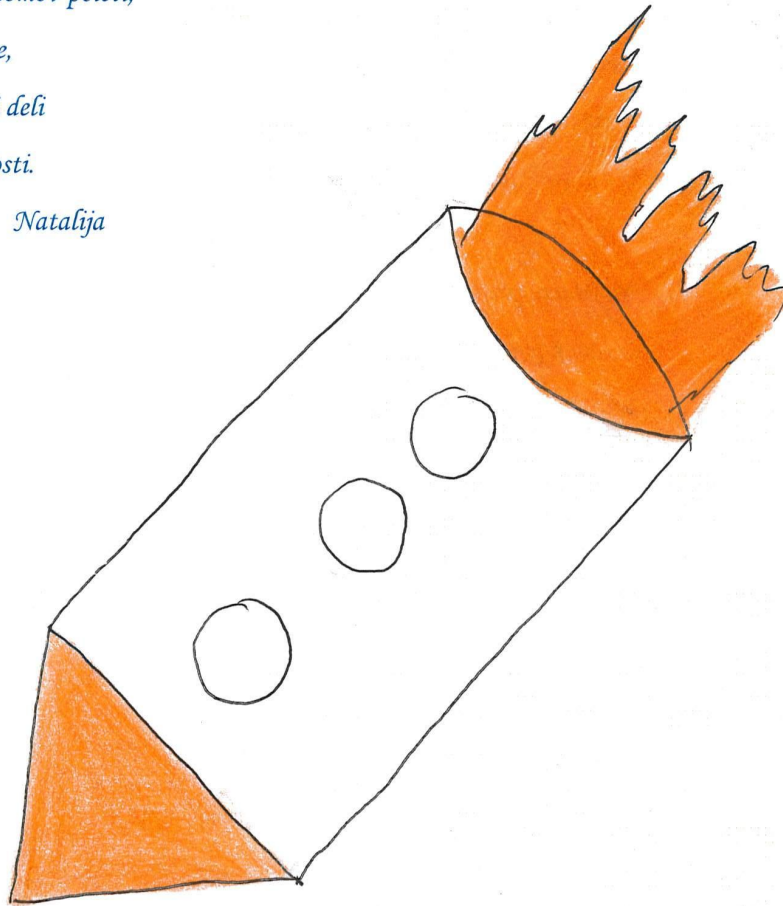
*Vesolje je neskončno,
nikjer mu konca videt ni,
v vesolju pa planet je Zemlja,
kjer prebivamo mi vsi.*

*Vesolje raste in se širi,
prav nič pri miru ni,
zvečer pa na nebu
na milijone lučk gori.*

Anuša

*Vseeno zvečer domov poleti,
na vrtu pristane,
srečo s prijatelji deli
in vse lepo pogosti.*

Natalija

LUNA

*Tam v vesolju
je Luna doma,
se mi nasmilja
do okna mojega.*

*Ko v Luno pogledam,
se mi smeji,
na tisoče zvezd,
morda tudi ti.*

*Je zvezd milijon,
a Luna je ena,
vendar tako je lepa
kot zvezda nobena.*

*Jaz Luno rada imam,
te svetle noči,
pa zvezde, veselje
in vse take stvari.*

Rebeka

PESEM O ZVEZDAH

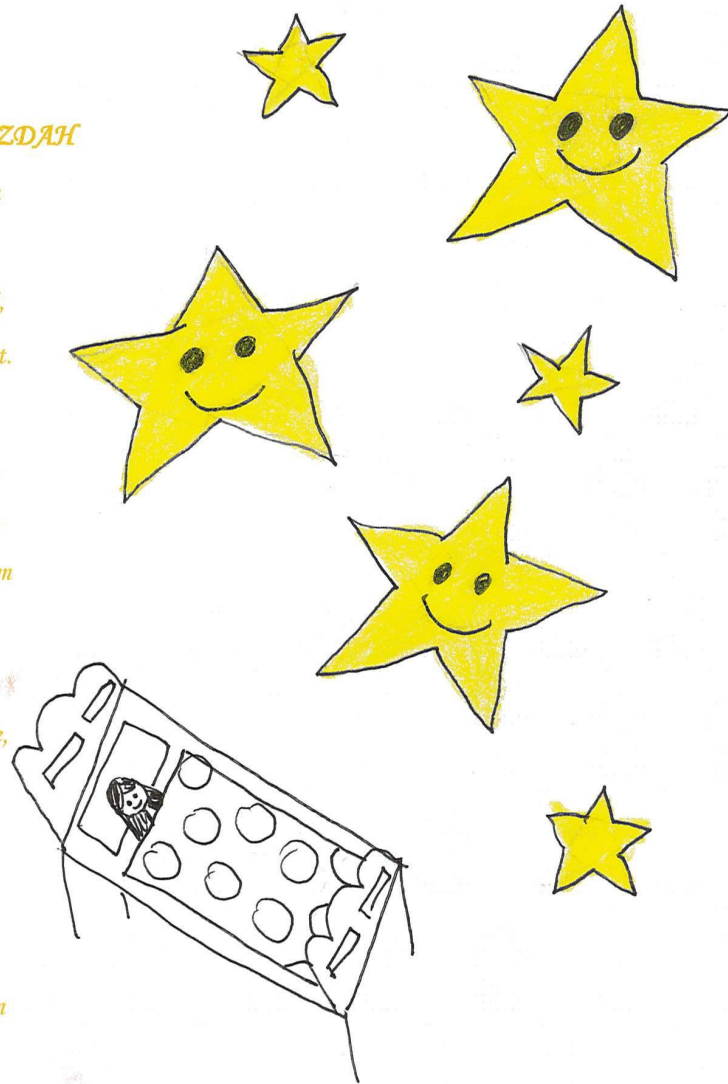
Tam daleč v vesolju
je na tisoče zvezd
in vsaka nam pravi,
kako se treba je vest.

Je rekla mi zvezda,
naj pridna bom jaz,
da mami ne razbijem
preveč lepih vaz.

V vesolju so zvezde,
na Zemlji smo mi,
a zvezde imamo
radi prav vsi.

Zvečer ko pogledam
skrozi okno v temo,
zvezdo uzre
moje veliko oko.

Katarina

IZLET V VESOLJE

Raketa v vesolje hiti,
v njej deklica sedi,
jo z Zemlje gleda veliko ljudi.

Na Marsu pristane
in tam ji je všeč,
zato kmalu jo Jupiter in Saturn
ne zanimata več.

Dobro, da mobi s sabo ima,
saj z njim vse na facebook da.

Čas hitro mineva,
jo žalost preveva,
mama doma omedleva,
a očka si veselo prepeva.

MARŠOVEC

S kolesom na Col lepa je pot,
a tam v grmovju je čuden gospod.
Cel zelen, velike oči,
»On je z Marsa!« se mi zazdi.

Počasi se plazim za njim,
res nočem, da ga izgubim.
Pokličem ga tiho, mu ponudim roko,
on se obrne, pomežikne na eno oko.

Iz žepa potegnem čokolado,
on pa mi da vesoljsko rulado.
Pravo prijateljstvo se mi obeta,
čaka naju že njegova raketa.

Simon

VESOLJE

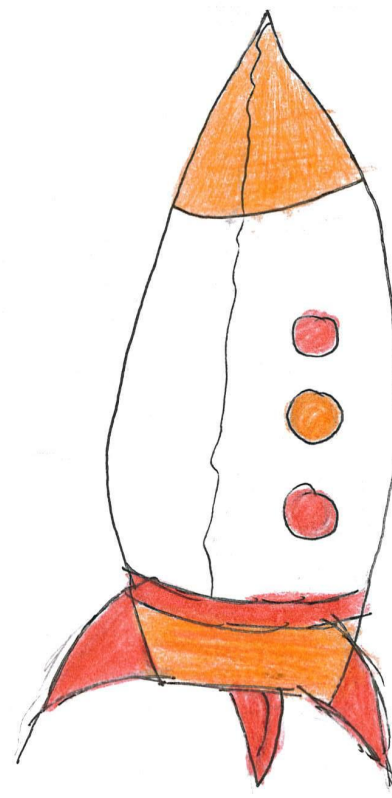
Luna, Luna,
kam tako hitiš?
Saj nisi krogla,
ker tako droviš.

Krožiš okrog sebe
in okrog naše Zemlje,
mimo Afričanov
do vseh Zemljanov.

Mimo strica Marsa
in tete Venere,
do gospoda Saturna
in njegovega sina Merkurja.

Mimo vseh planetov in držav,
preko Volge, Soče in
do vseh gozdov
in vseh strašnih volkov.

Lia

KJE JE DALEČ?

*Do vesolja je zelo daleč.
Do vesolja in nazaj je še dlje.
Kje je začetek? Ali konec?
Kdo to ve?*

*Zvezdice in sonce,
Planeti in kometi,
Vse se vrsti
v naši galaksiji.
Seveda tudi Luna žari,
Ponoči v temni temi.
Ko jo gledam, se mi smeji,
ter mi pravi: »Le zaspi.«*

*Zjutraj pa me sonce zbudi,
ki v vesolju že milijarde let živi.*

Matija

NOČ

*Sonce zahaja,
noč že prihaja,
zvezde na nebu bleščijo se že,
luna pa vzhaja izza gore.*

*Prav kmalu visoko zelo
luna dvigne se na nebo,
čarobne kresničke po nebu letijo
in noč prelepo še naprej nam želijo.*

*Noč se bo kmalu v jutro prelevila,
jutranjo zarjo bo prebudila.
Zvezde že odhajajo z neba,
noč pa tudi bo z njimi odšla.*

*Sonce kmalu bo vzšlo
na prelepo jutranje nebo,
pisane ptice že žvrgolijo,
kapljice rose se v jutranji zarji bleščijo.*

Aleksandra

Valovi drvijo,
sunkj hitijo.
Gozdovi, živali,
dišeči cvet,
le kaj vse ima naš planet.

Prelep je ta svet!

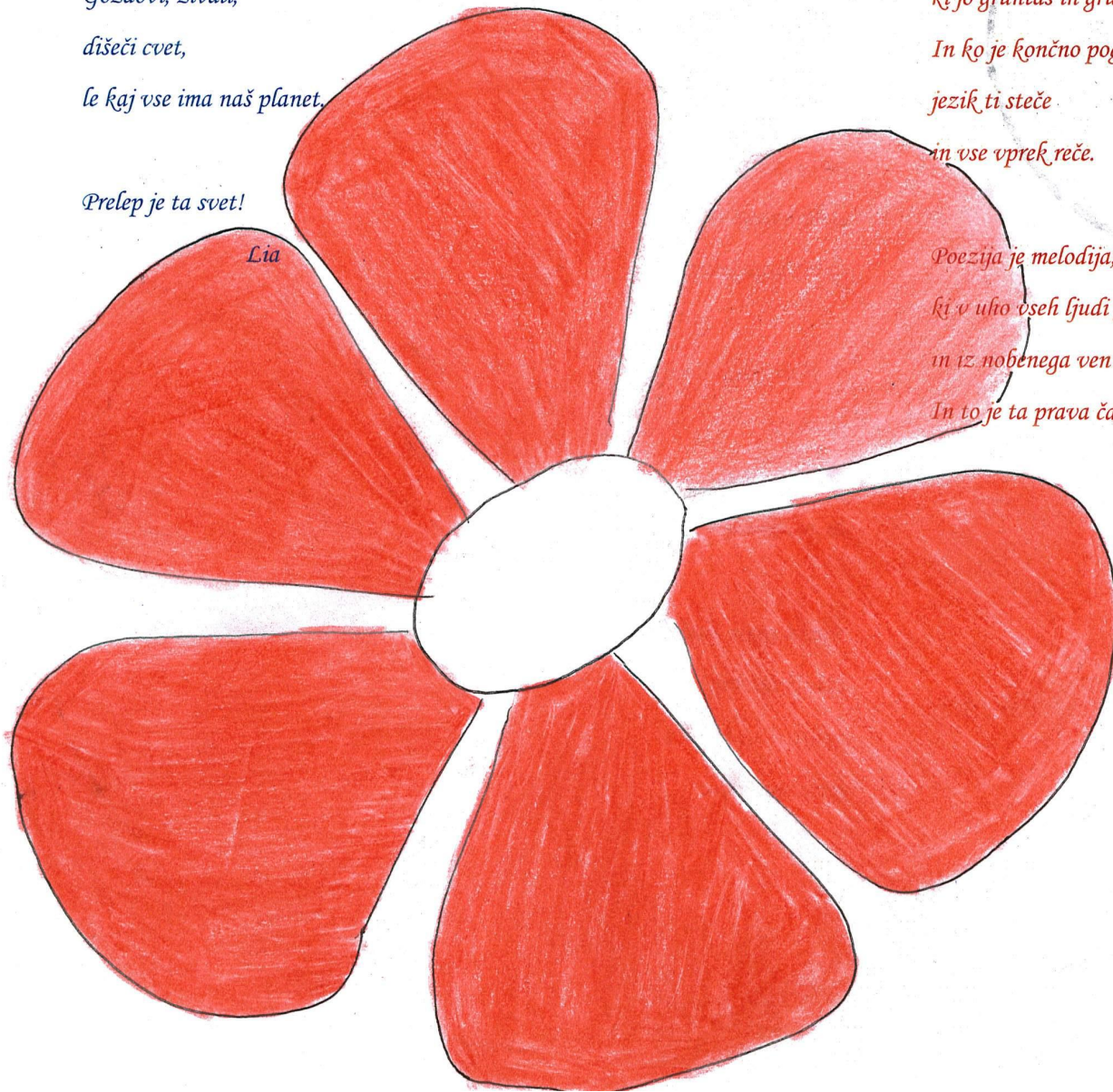
Lia

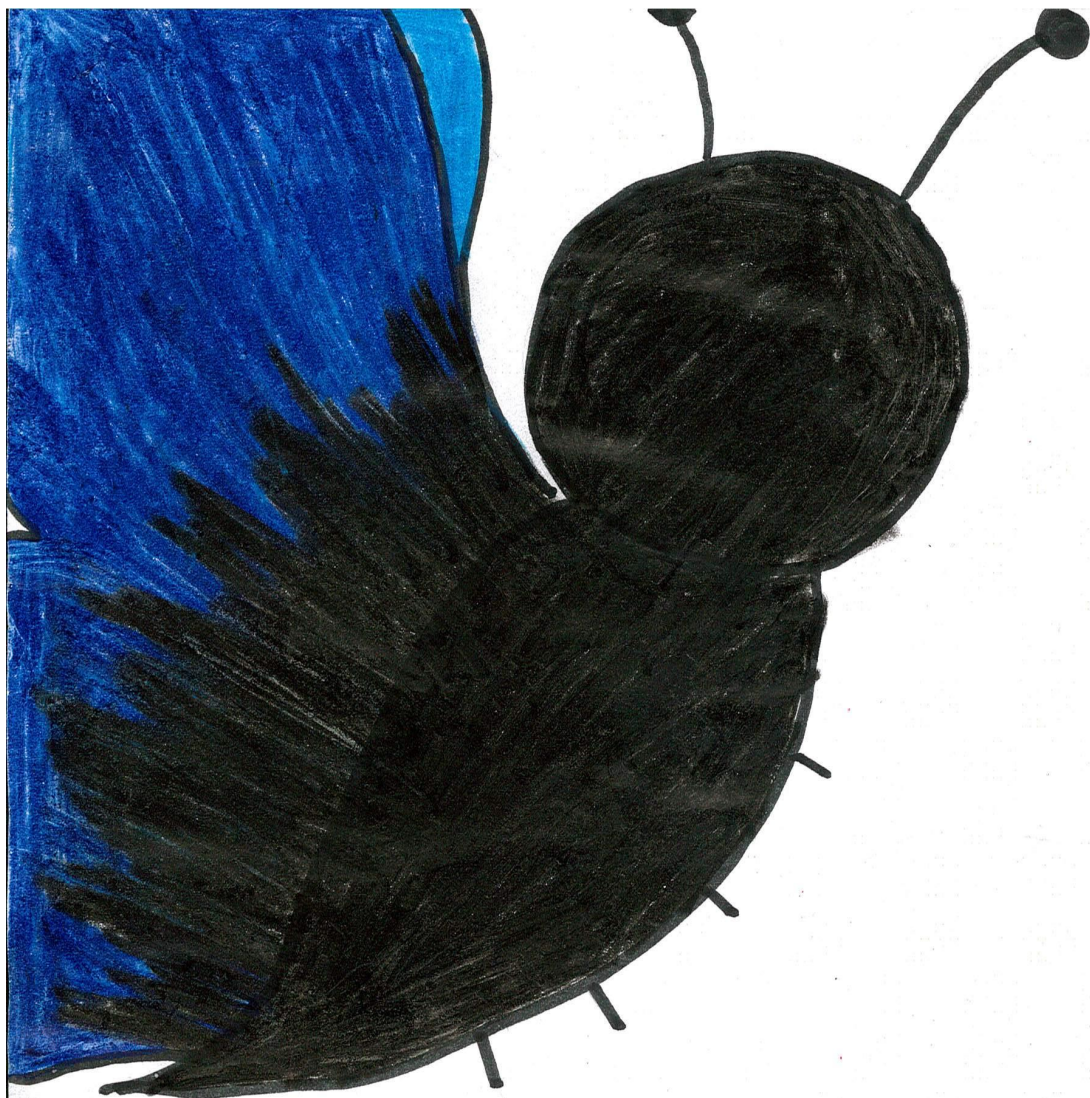
POEZIJA

Poezija je kot kemija,
ki jo gruntaš in gruntaš ...
In ko je končno pogruntaš,
jezik ti steče
in vse vprek reče.

Poezija je melodija,
ki v uho osehi ljudi gre
in iz nobenega ven več ne pride.
In to je ta prava čarovnija.

Anže

NAŠ PLANET

*Gledam v nebo
in sanjam sladko.*

*Mimo valov,
preko gozdov,
sunkovitega vetra
in nežnega cvetja.*

*So griči, polja ter reke
in morja,
živali, rastline
in neskončno lepe doline.*

*V njih sreča, ljubezen,
veselje ter mir,
prijatelj neskončen,
ljubezenski dir.*